621/01

Den 29. maj 2001 blev i sag nr. 52.519:

xxxxx xxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx xxxxxxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Storstrøms Hesteforsikring G/S
Nybrogade 3, 3.sal
4900 Nakskov

afgivet sålydende

u d t a l e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har tegnet hesteforsikring i Storstrøms Hesteforsikring G/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at udbetale forsikringssummen efter en anmeldt lidelse hos den forsikrede hest, "Amates".

Storstrøms Hesteforsikring G/S er ikke tilsluttet Ankenævnet for Forsikring, men nævnet har i medfør af § 2, stk. 1, 2. punktum, i nævnets vedtægter besluttet at afgive en udtalelse.

Forsikringen er tegnet den 6/5 1999 som en uanvendelighedsforsikring med en forsikringssum på 25.000 kr.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at hesten blev aflivet efter den danske dyreværnslov.

Den 1/10 1999 anmeldte klageren, at hun havde fået hesten undersøgt og røntgenfotograferet hos en tysk dyrlæge, idet hesten midlertidigt opholdt sig hos noget familie i Tyskland. I forbindelse med tilridningen af Ametes, som på daværende tidspunkt var 7 år, havde det vist sig, at Ametes ikke lod sig tilride. Klageren oplyste, at dyrlægen havde stillet diagnosen "Kissing-Spines".

Klageren har fremlagt 2 attester fra dyrlægen. Attesterne er begge dateret 10/9 1999, og af begge fremgår indledningsvist (i oversættelse): "Hesten 'Ametes' (7 års fuldblodsaraber), blev d. 25.08.1999 og d. 27.08.1999 klinisk- og røntgenundersøgt her hos os. Hesten viste stærke palpationssmerter i forbindelse med bryst- og lændehvirvlernes torntappe. Under rytter viste hesten stærk modstand i form af bukken. Røntgenundersøgelsen viste en stærk tætstillen af torntappene med synlig reaktion ved båndvedhæftningen. Diagnose: Kissing - Spines - Syndrom."

I den ene erklæring hedder det afslutningsvist: "Hesten skulle i fremtiden indsættes som distancehest og til denne anvendelse vil den ikke være brugbar."

I den anden erklæring hedder det afslutningsvist: "Hesten vil i fremtiden ikke være brugbar som almindelig ridehest. Terapi (f.eks. rygbehandling eller fysioterapi) anses ikke for at være virkningsfuld."

Selskabet meddelte, at dets konsulent ikke fandt det sandsynliggjort af klageren, at lidelsen var kronisk og uhelbredelig, samt at hesten skulle være uanvendelig til ethvert ridebrug. Selskabet opfordrede klageren til at indhente en ny erklæring.

Klageren indhentede på ny dyrlægeerklæring fra den tyske dyrlæge, og af erklæringen fremgår bl.a.: "D. 23.11.99 blev hesten 'Ametes' (7 års fuldblodsaraber), farve fuks endnu engang klinisk undersøgt. Hesten viste i høj grad palpationssmerter i forbindelse med torntappene i sadellejet på trods af en ridepause på 5 mdr. Hesten har været på fold hele perioden. Tidvis bevæger hesten sig ataktisk, hovedsageligt ned ad bakke. En anden diagnose end 'Kissing - Spines - Syndrom' er med sikkerhed udelukket. For evt. telefoniske spørgsmål står vi til rådighed ..."

I skrivelse af 16/12 1999 fra selskabet til klageren hedder det herefter: "Under henvisning til deres skrivelse af d. 6. december hvor medfulgte kopi af skrivelse fra den tyske dyrlæge, kan jeg oplyse, at den yderligere erklæring fra den tyske dyrlæge ikke giver anledning til at ændre beslutningen om at afvise tabsanmeldelsen på det foreliggende grundlag. På baggrund af de foreliggende erklæringer, er det ikke muligt at bekræfte/ erklære sig enig i den af den tyske dyrlæge afgivne erklæring/konklusion. Den tyske

dyrlæges erklæringer giver ikke de tilstrækkelige oplysninger og dokumentation for hvordan han kom frem til konklusionen. Vi afviser ikke at deres hest ikke har det godt. Afgørende er dog spørgsmålet om hvorvidt generne kan helbredes. Da den tyske dyrlæge kun meget kortfattet har forklaret hvorledes han er nået til sin undersøgelseskonklusion er det ikke muligt at efterprøve hans erklæring alene på baggrund af hans redegørelse, hvilket er en normal og klar forudsætning. For at få afsluttet sagen vil vi foreslå følgende: De bringer hesten til A. Dyrehospital, der så undersøger hesten og afgiver en sædvanlig dyrlægeerklæring om de skader, som De mener hesten har. Såfremt A. Dyrehospital giver den tyske dyrlæge ret i hans konklusioner, betaler Storstrøms Hesteforsikring for undersøgelsen, hvorimod De betaler selv for undersøgelsen såfremt A. Dyrehospital ikke måtte give Dem ret. Jeg har fået oplyst, at hesten ikke vil have særlige gener, ved en tilbagetransport til Danmark, hvorfor jeg anser forslaget som en fornuftig løsning. Transportomkostningerne er uanset A. Dyrehospitals vurdering Storstrøms Hesteforsikring uvedkommende."

Klageren afviste i skrivelse af 21/12 1999 at lade hesten transportere til Danmark, ligesom hun meddelte, at dette nu var en fysisk umulighed, eftersom hesten var blevet aflivet medio december.

I dyrlægeerklæring dateret 22/12 1999 fra den tyske læge hedder det: "Den 8/12 1999 blev hesten 'Amates' (fuldboldsaraber - ...) aflivet i vor klinik. Hestens sygdomstilstand havde ikke forbedret sig trods pause i ro og foranstaltningen blev foretaget af dyreværnsmæssige grunde."

Selskabet fastholdt i skrivelse af 30/12 1999 afvisningspåstanden med henvisning til, at det ikke var nærmere dokumenteret, at hesten havde lidt af ”Kissing-Spines”, og meddelte samtidig, at en obduktion havde været relevant med henblik på at fastslå en diagnose. Selskabet meddelte endvidere, at to dyrlægekonsulenter på baggrund af røntgenbillederne ikke var enige i diagnosen ”Kissing-Spines”.

I en dyrlægeerklæring dateret 29/8 2000 fra den tyske dyrlæge, er sygeforløbet ridset op. Afslutningsvis hedder det: "Da hesten Amates kun er blevet redet nogle få måneder, taler vi her om en arvelig disposition i området af knoglerne. Hesten kunne heller

ikke bevæge sig smertefrit uden rytter, hermed blev der kun mulighed for Euthanasi, at aflive hesten."

Klageren har fremlagt en erklæring om, hvilke krav der stilles til en hest, når denne skal udføre ”distanceridning”, hvilket af klageren betegnes som ”ridesportens absolut ultimative disciplin”.

I udkast til stævning har klagerens advokat gjort følgende gældende: "**Anbringender:** Det gøres gældende, **at** sagsøgte er pligtig at udrede erstatning i h.t. den tegnede forsikring, **at** sagsøger har ladet foretage de undersøgelser, som er krævet af forsikringsselskabet, **at** forsikringsbetingelserne § 13 stk. 1 ikke kræver obduktion i et tilfælde som det foreliggende idet det netop af § 13.1, 2. stk. fremgår: Såfremt hesten afgår ved døden **uden** at være aflivet af en dyrlæge, skal hesten obduceres."

Selskabet finder det ikke sandsynliggjort, at den af den tyske dyrlæge stillede diagnose er korrekt. Selskabet finder endvidere, at sygdomsforløbet på ingen måde indikerer, at aflivning af hesten var påkrævet.

I klagerens advokats processkrift af 3/11 2000 hedder det: "Det gøres gældende, **at** det fremlagte dokumenterer det nødvendige i aflivning af hesten af dyreværnsmæssige grunde, **at** de fremlagte erklæringer dokumenterer, at hesten ikke kunne helbredes, samt **at** hestens tilstand udelukker de fortsatte krav fra sagsøgtes side om behandling og yderligere undersøgelser."

Klagerens advokat har endvidere anført: "... at det foreligger fuldt dokumenteret, at hesten led af Kissing Spines, hvilket er klart beskrevet i de fremlagte dyrlægeerklæringer, herunder erklæring af 29/8 2000, suppleret med forklaring og oversigt ..., hvorefter aflivning er eneste udvej. ..(Klageren) har på selskabets foranledning indhentet de fremlagte dyrlægeerklæringer fra den stedlige dyrlæge og der henvises til udførlig beskrivelse i stævningen af hændelsesforløbet. Det kan under ingen omstændigheder komme min klient til skade, at aflivning under de foreliggende omstændigheder, hvor der er tale om en dokumenteret kronisk sygdom, er sket, begrundet i den kroniske sygdom og som følge heraf uden iværksættelse af nytteløs smertebehandling, og jeg skal nu anmode

om ankenævnets afgørelse i sagen under henvisning til den nedlagte påstand i stævningen og øvrige processkrifter."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**13 Forsikringstagerens pligter ved hestens sygdom og død** 13.1 Såfremt en forsikret hest kommer til skade, bliver syg eller viser tegn på sløjhed eller afmagring, skal forsikringstageren straks sørge for, at hesten kommer under dyrlægebehandling samt i det hele følger dyrlægens anvisninger og holde hesten under fornøden dyrlægebehandling i hele sygdomsperioden. Såfremt hesten afgår ved døden uden at være aflivet af en dyrlæge, skal hesten obduceres, medmindre dette frafaldes af foreningen efter et konkret skøn. 13.2 Ved aflivning af hesten skal foreningens tilladelse indhentes, før aflivning finder sted. Såfremt dyrlægen attesterer, at en udsættelse af aflivningen vil være i strid med Lov om Værn for dyr, kan aflivningen ske umiddelbart. ... 13.5 Forsikringstageren er pligtig for egen regning at fremskaffe de af foreningen ønskede dyrlægeerklæringer med videre, som skønnes at have betydning for foreningens behandling af tabsanmeldelsen. ... **Forsikringen erstatter: 19 Uanvendelighedsforsikring** 19.1 Dødsfald. 19.2 Aflivning påbudt i henhold til dyreværnsloven. 19.3 Invalidering, herunder sygdom og transportulykke, der gør hesten uanvendelig som ridehest."

Nævnet udtaler:
Forsikringen angiver at yde erstatning, såfremt den forsikrede hest på grund af invalidering er uanvendelig som ridehest.

Det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre, at dette er tilfældet. Nævnet har gennemgået sagen og finder det på det foreliggende grundlag, herunder også henset til klagerens afvisning af at lade hesten undersøge som foreslået af selskabet, ikke sandsynliggjort, at Amates på grund af sin lidelse ikke kunne anvendes som ridehest. Nævnet bemærker i den forbindelse, at den omstændighed, at hesten ikke ville kunne an-

vendes til distancehest, hvilket - efter det af klageren oplyste - er en krævende disciplin, ikke i sig selv berettiger til erstatning.

Poul Sørensen
formand